

pentru mine, căci presupune cunoașterea aprofundată a paleografiei latine. Aceasta mi-o voi câștiga privatim în *institutul pentru istoria austriacă*, unde mi s-a permis să folosesc publicațiile și colecțiile de documente. Siĉkel se mărginește la istoria Germaniei și Austriei; voi profita însă destul, căci voi învăța metoda acestei științe și o parte din istoria dreptului și instituțiilor medievale la germani. Aș mai urma un curs de *istoria osmanilor* la Kerabacek, dacă n-ar colida (sic) oarele lui Siĉkel cu ale lui. Numai o oară aș putea să ascult.

Am căutat să nu fiu prea încărcat cu studii istorice, ca să pot învăța limbile deocamdată și aș fi foarte mulțumit dacă în semestrul de iarnă aș putea face atît din sîrbește și polonește ca să înțeleg orice scriere în aceste două limbi. Pe lingă acestea îmi voi completa cunoștințele de paleoslavică, cetind acasă și luînd parte la exercițiile din seminar, unde Dr. Jagić va repeta în acest an unele lecturi ce le-a făcut în anul trecut și aceasta o face numai pentru mine (subl.n. — V. Gr. Ch.).

Acesta e materialul ce am de gînd să-l prelucrez în semestrul de iarnă. *Vă rog să-mi spuneți și părerea Dv. asupra alegerii ce am făcut și să-mi dați, dacă credeți de trebuință, sfatul D-voastră.*

Aș dori să fiți totdeauna în curent cu studiile ce le voi face, căci spre a primi de la Dv. numai sfaturi bune și binevoitoare, eu îmi voi face datoria de a *vă pune în curent cu toate progresele mele și a vă cere totdeauna aprobarea sau dezaprobarea Dv.* (sub. n. — V. Gr. Ch.).

Primiți asigurarea afectuoasei mele stime.

Al Dv. devotat

IOAN BOGDAN

Kochgasse, 34, 2 St. 16 Thur.

II.

Viena, 5 iul. 1888

Iubite Domnule Hasdeu,

Vă trimit excerptele de care v-am vorbit din poeziile lui Coșbuc. Am ales cuvintele ce mi s-au părut mai puțin cunoscute în limba literară și cîteva idiotisme, ce se întrebuințează pe la Năsăud. Poeziile lui Coșbuc mi se par a fi scrise într-o limbă destul de corectă și sînt pline de expresii populare. Din cele ce mi-a povestit frate-meu despre Coșbuc, el nu se folosește niciodată de vreun cuvînt, care să nu-l fi auzit prin nordul Transilvaniei. Astfel cred că nu trebuie să Vă îndoiiți de exactitatea lui¹.

Citațiunile nu le-am putut face totdeauna exact căci n-am avut la îndemînă numerile din «Tribuna», ci foiletoanele tăiate de frate-meu. Unele citații le-am făcut după biblioteca populară a «Tribunei»; acestea sînt exacte. Am avut tot ce a scris pînă acum Coșbuc². Mi-a spus în zilele acestea Bîanu, că ministerul nu e dispus să-mi plătească cheltuiala de drum pînă la Petersburg, fiindcă dl. Sturdza ar fi secat tot fondul lui Niculescu³. Vă rog să vorbiți cu dl. Laurian ori cu dl. Maiorescu⁴ și să-i rugați a-mi comunica pînă la finea lui iunie st.v. răspunsul la cererea mea. Trebuie foarte puțină bunăvoință ca să nu-mi refuze 100 fl., mai ales că tuturor bursierilor li se plătește dusul și întorsul. Și nici nu cred că-mi vor refuza acest ajutor, dacă veți avea ocaziunea a vorbi odată cu dinșii despre aceasta.

Nu v-am putut trimite pînă acum biografia lui Miklosic⁵, fiindcă nu mi-a dat încă portretul. Cînd am fost în luna [trecută] la dînsul n-avea nici unul și se vede că vrea să se fotografieze anume pentru noi, căci mi-a spus să merg la dînsul după 10 zile.

Al Dv. devotat

IOAN BOGDAN

VIII Florianigasse 32, 2 St. 5 Th.

¹ Este vorba de Gh. Bogdan-Duică, fratele mai mic al lui I. Bogdan, cunoscutul istoric literar, fost profesor la Universitatea din Cluj. În 1888 avea 23 de ani.

² G. Coșbuc începe colaborarea la «Tribuna» de la Sibiu în anul 1886, iar din 1887 face parte din redacția gazetei, funcție pe care o deține pînă în 1889, cînd vine la București.

³ Pentru corespondența lui I. Bogdan și I. Bîanu, vezi D. P. Bogdan, *Legăturile slavistului Ioan Bogdan*, p. 183 sqq.

⁴ La 12 III 1888 guvernul din care făcea parte D. A. Sturdza, ca ministru de finanțe, fusese înlocuit de un guvern «junimist», condus de Th. Rosetti, Titu Maiorescu fiind numit ministru al instrucțiunii publice și al cultelor. D. A. Laurian este fiul lui August Treboniu Laurian, primul decan al Fac. de litere din București, decedat în 1881. D. A. Laurian a ocupat funcția de director general în ministerul condus de T. Maiorescu. (Lucian Predescu, în *Enciclopedia Cugătarea*, București, 1940, p. 478).

⁵ Articolul despre Fr. Miklosich și fotografia lui au apărut în «Revista nouă» (1889), sub semnătura lui Ioan Bogdan; cf. și G. H. Mihăilă, *op. cit.*, Rsl, XII (1965), p. 239.